

[Hans Rasmussen.]

er Tilstanden selvsagt ikke; der er ingen, der for Alvor tør hævde noget i saa Henseende. Og med Henblik paa det konkrete Tilfælde ligger Landet jo saaledes, hvad jeg tidligere kort har anført, at den offentlige Anklager, da han stod i Retten i Kolding og skulde forlange Straf for den paagældende tiltalte Kvinde, ifølge Bladenes Referater udtalte, at man kunde ikke være fuldstændig sikker paa, at der forelaa den Forbrydelse, som den paagældende Kvinde var tiltalt for, og som hun selv havde aflagt Tilstaaelse om.

Altsaa, Tilstaaelsen og Forholdene i det hele laa saaledes, at den offentlige Anklager ikke turde anse det for aldeles afgjort, at den paagældende Kvinde havde gjort sig skyldig i den Forbrydelse, hun var tiltalt for. Men naar den offentlige Anklager maa stille sig saaledes, saa forekommer det mig, at Nævningerne ganske naturligt maa komme til det Resultat, de kom til; da de erklærede deres: Ikke skyldig. Jeg skal ikke i dette Øjeblik fordybe mig videre i denne Sag, men jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger.

Jeg vil dernæst gerne sige nogle faa Ord vedrørende den Stilling, som Venstres ærede Ordfører indtog paa sit Partis Vegne til forskellige af de grundlæggende Spørgsmaal i dette Lovforslag.

Det ærede Medlem stillede sig paa det Standpunkt, at han helst saa Nævningeinstitutionens Virksomhed indskrænket det mest mulige. Jeg forstod af hans Ord, at han helst saa Institutionen ganske afskaffet, og det ærede Medlem udtalte, at man uden at komme i Konflikt med Grundloven udmærket godt kunde lade Sagerne behandle paa anden Maade, altsaa se bort fra Nævningeinstitutionen og lade i hvert Fald de fleste af Sagerne gaa til Behandling ved de Domstole, som vi nu tænker paa at indføre.

Det forekommer mig, at man har Lov til at sige, at paa dette Omraade præsterede det ærede Medlem et Stykke Juristlatin, som det vil være vanskeligt at finde Magen til. Det ærede Medlem sagde noget om, at hvis man var i Stand til at drøtte Spørgsmaalet med Grundlovsfædrene, vilde han sikkert faa Ret i den Betragtning, at man praktisk talt kunde se bort fra Nævningerne. Hvis man kunde gennemføre det Tankeeksperiment at faa en Passiar med Grundlovsfædrene, er jeg tilbøjelig til at tro, at de, naar de hørte det ærede Medlems Udtalelser, vilde slaa mindst 3 Kors for sig og sige: Kan Udviklingen

virkelig have ført en Venstreordfører til et saadant Standpunkt? han staar paa et Standpunkt, vi ikke paa nogen Maade kan godkende!

Det ærede Medlem var ikke blot en Modstander af Nævningeinstitutionen i det allervæsentligste, men han saa egentlig helst, at den Domsmandsinstitution, som man tænker paa at instituere, ogsaa blev gjort saa ringe som paa nogen Maade muligt. Det ærede Medlem rejste i denne Forbindelse Spørgsmaalet, hvorvidt der overhovedet kunde siges at være Trang til at udvide den folkelige Deltagelse i Retsplejen paa den Maade, som der her er stillet Forslag om.

Jeg kommer til at tænke paa nogle Ord, som jeg forleden Dag saa, at Hovretspræsident Schlüter i Malmø har fremsat i et herværende Blad om de Emner, vi her berører, og i hvilke han talte om de udmærkede Erfaringer, han som tidligere Herredshøvding havde haft med Hensyn til Samvirken med Lægfolksrepræsentanter. Han siger bl. a. — og det er det, jeg her ønsker at gøre opmærksom paa —: Ingen Mennesker er ifølge deres Indstilling saa konservative som Juristerne.

Jeg finder Anledning til at sige, at der er heldigvis hæderlige Undtagelser; men der er aabenbart ogsaa adskillige Tilfælde, hvor Hovretspræsident Schlüter har fuldkommen Ret i sin Paastand, og hvor det viser sig, at Jurister har vanskeligt ved i det hele taget at tænke sig at diskutere alvorlige Anliggender som dem, der her er Tale om, med Lægfolk og Lægfolks Repræsentanter, idet de mener, at da de nu en Gang har gaaet i den sorte Skole og er sluppet igennem den med en første Klasses Karakter, saa er de de eneste, som har det rette Tag paa den Slags Ting og den rette Forstaaelse af, hvordan man skal behandle dem.

Det er glædeligt, overraskende glædeligt, kunde jeg næsten sige, at være Vidne til, at medens det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, paa et folkeligt Partis Vegne, stiller Tingene op, som han gør, saa hører vi Repræsentanten for det konservative Parti staa frem og ganske aabent erkende, at Domsmandsinstitutionen indeholder et positivt Gode. Ligeledes maa det naturligvis glæde mig og mine Meningsfæller, at de Konservatives Repræsentant paa et andet Omraade stiller sig saa klart og afgjort paa Lovforslagets Grund.

I det hele taget maa jeg sige, at de Udtalelser, som Venstres Ordfører paa forskellige Omraader fremsatte, er egnet til at vække Opmærksomhed, til at vække Forundring, og skulde Tilfældet være det, at